

השעיר הוא מצד הסט"א הנקראים חטאת. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא פְּתִיב לִי** והקשה רבי אלעזר והרי נאמר בזה השעיר לה' ומשמע שזה השעיר הולך לקב"ה ולא לסט"א. (דף רמ"ח ע"ב) **אָלָא לִי אֶתְקָרִיב וְדַאי, דְּכֶתִיב לְכַפֵּר. לְתַבְרָא אַנְפִּין, וְכָלָא יִתְקָרִיב לְמַקְדָּשָׁא** אלא אומר רבי אלעזר שבאמת זה השעיר נקרב לקב"ה, ומשום כך נאמר בו 'אחד' מאחר שהוא מצד קדושת הייחוד, ולכן נאמר בו 'לכפר' מאחר שבכפרתו הוא גורם לשבר את פני הכעס של קטרוג הסט"א, ובאמת כל הקרבן היה נקרב לשם הקדושה, **אָלָא יְהִי חוּלְקָא חֲדָא לְסַמְאֵל, וְאָכִיל לֵיהּ, וְלֹא אַחִיר בְּשָׂאָר קָרְבָּנִין** אלא לאחר שמקריבים את הקרבן לקדושת הקב"ה היו נותנים חלק ממנו לסמא"ל והוא היה אוכל אותו ונהנה ממנו ועי"כ הוא לא היה נאחז בשאר הקרבנות. **וְדַא אִיהוּ לְחוּדְיָהּ, דְּלֹא אִשְׁתַּתַּף אַחֲרָא עֲמִיהּ לְמִיכַל בֵּיהּ** ובזה היה לו חלק בשעיר לבדו ולא היה אוכל ומשתתף עימו כח אחר בזה השעיר, מאחר שרק הסמא"ל היה נהנה מחלקו.

בגלל שהקב"ה מיעט את הלבנה לכן מקריבים בראש חודש את זה השעיר בכדי שהסמא"ל יפרוש ממנה ולא יהיה לו כח להתקרב ולינק מהקדושה **אִיהוּ אֶתְהַנִּי בְּגוֹ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא בְּחוּלְקָא דָּא, וְעַל דָּא חֲדַי, וְאַתְפָּרֵשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֹא מְקַטְרְגָא עַלִּיהּ** ולכן בזה היה הסמא"ל נהנה, מאחר שהיה לו חלק בתוך סעודת המלך הקב"ה, ועי"כ הוא היה שמח ובזה הוא היה פורש מישראל ולא היה מקטרג עליהם. **וְאִי לֹא דְהוּהּ מִיעוּטָא דְּסִיְהָרָא, לָא הוּוּ יְהִי לֵיהּ בְּסְעוּדָתָא**

הלימוד היומי

לע"נ חכם מאיר רפאל זצ"ל

דְּמִלְכָּא כָּלִים וְהִנֵּה אִם לֹא הִיָּה מִיעוּט לַלְבָנָה לֹא הָיוּ צָרִיכִים לַתֵּת לִסְמָא"ל שׁוּם דְּבַר מִסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ הַקָּב"ה. וְכִי בְּמִיעוּטָא דְּסִיְהָרָא מַאי קָא עָבִיר וְקִשָּׁה מַה גָּרַם מִיעוּט הַלְבָנָה בִּזְוָה שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לַתֵּת חֶלֶק מִסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ לִסְמָא"ל. אֵלָּא בְּגִין דְּקָרִיב וְיִנְיָק, וְנָטִיל חֵילָא לְעַמִּיָּה, מִגּוֹ סֶטֶר שְׂמָאֵלָא דְּסִיְהָרָא, וְאַתְתַּקַּף בִּיהּ אֵלָּא הוּא בְּגַלּל שַׁע"י מִיעוּט הַלְבָנָה, הִיָּה בִּכְח הַסְמָא"ל לְהַתְקַרֵּב אֶל הַמַּלְכוּת בְּכַדִּי לִינוּק מִמֶּנָּה, וּבִזְוָה הוּא הִיָּה לִוְקַח שַׁע לְאוּמוֹת שֶׁתַּחְתּוֹ מִתּוֹךְ אוֹתוֹ צַד הַשְּׂמָאֵל שֶׁל הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת לְבָנָה, דִּהִינּוּ שֶׁהוּא הִיָּה נוֹטֵל כַּח מְסִיגֵי הַדִּינִים דְּמַלְכוּת וּבִזְוָה הוּא הִיָּה מִתְּחֻזָּק. וְבִשְׁעִיר דָּא אֶתְפָּרֵשׁ מִכָּלָא, וְאַתְהִי בְּהָאִי וְלִכֵּן ע"י חֲלָקוֹ בִּזְוָה הַשְּׁעִיר, הוּא הִיָּה נִבְדֵּל וּמִתְרַחֵק מִיִּנְיָקוֹ בַּמַּלְכוּת, מֵאַחֵר שֶׁהוּא הִיָּה כָּבֵד נִהְנֶה מִזֶּה הַשְּׁעִיר. וְבְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲזַעִיר לָהּ לְסִיְהָרָא, מְקַרְבִּין לִיהּ לְהָאִי שְׁעִיר, בְּגִין דִּיתְפָּרֵשׁ מִנָּה, וְלֹא יִתְקַרֵּב לְמִקְדָּשָׁא וּמִשׁוּם כֵּךְ בְּגַלּל שֶׁהַקָּב"ה מִיעֵט אֶת הַלְבָנָה, אִזְלֵן מְקַרְבִּים בְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֶת זֶה הַשְּׁעִיר, בְּכַדִּי שֶׁהַסְמָא"ל יִפְרוֹשׁ מִמֶּנָּה וְלֹא יִהְיֶה לוֹ כַּח לְהַתְקַרֵּב וּלִינוּק מִהַקְדוּשָׁה. וְעַל דָּא תִּנְיִנֵן, הָבִיאוּ עָלֵי כַּפְּרָה. עָלֵי: בְּגִינִי, דְּאֲזַעִירָת לָהּ, בְּגִין סִבַּת דִּילִי אֶתּוֹן צָרִיכִין דָּא וּמִשׁוּם כֵּךְ לְמַדְנּוּ שֶׁאִמְרַת הַקָּב"ה הָבִיאוּ עָלֵי כַּפְּרָה, [רסו] דִּהִינּוּ שֶׁמֶשׁ"כ עָלֵי פִירוּשׁוֹ בְּגַלְלִי, כִּי בְּגַלְלִי יֵשׁ יְכוּלַת לִסְט"א לִינוּק

אור הרשב"י

[רסו] כְּדֵאִיתָא בְּחוּלִין דָּף ס' עֲמוּד ב' רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן פּוּז רַמִּי, כְּתִיב: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים וְכִתִּיב: אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדוֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן! אִמְרָה יֵרַח לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבִּישׁ"ע, אִפְשָׁר לִשְׁנֵי מַלְכִּים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד? אִמְרַת לָהּ: לְכִי

הַלִּימוּד

לע"נ חכם מאיר רפאל זצ"ל

מהמלכות מאחר שאני המעטתי את הלבנה, ולכן בגלל מעשה מיעוט הלבנה שלי אתם צריכים להביא את זה השעיר, שבוזה לא יוכל הסמא"ל לינוק מהקדושה כלל (רמ"ק).

רעיא מהימנא

שני הראשים סוד יעקב ויוסף ת"ת ויסוד
וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם, אֵינוֹן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף אמר הרעיא
 מהימנא שמש"כ 'ובראשי חדשיכם' אלו השני ראשים הם סוד יעקב החתום
 בת"ת ויוסף החתום ביסוד, והם המחדשים את המלכות בכל ראש חודש ועי"כ הם בעצמם
 גם מתחדשים. (בראשית לז) **אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, וְמִחְדָּתִי**
עַל סִיְהָרָא ומשום כך נאמר 'אלה תולדות יעקב יוסף', דהיינו שהת"ת עושה תולדות
 וחידוש במלכות הנקראת לבנה ע"י היסוד.

כמו בר"ח גם האישה הנטהרת צריכה לתת חלק לס"א
אֲשַׁכְחֲנָא בְּסִפְרָא דְחִנוּךְ דְּאָמֵר, בְּמָה דְּבְרָאשׁ חֲדָשׁ,

אור הרשב"י

בשמיך: יעקב הקטן שמואל הקטן דוד...
 הקטן. חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר
 הקדוש ברוך הוא: הביאו כפרה עלי
 שמיעטתי את הירח! והיינו דאמר ר"ש בן
 לקיש: מה נשתנה שעיר של ראש חדש
 שנאמר בו לה' – אמר הקדוש ברוך הוא:
 שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח.

ומעטי את עצמך! אמרה לפניו: רבש"ע,
 הואיל ואמרת לפניך דבר הגון, אמעיס את
 עצמי? אמר לה: לבי ומשול ביום ובלילה,
 אמרה ליה: מאי רבותיה, דשרנא בטיהרא
 מאי אהני? אמר לה: זיל, לימנו בך ישראל
 ימים ושנים, אמרה ליה: יומא נמי, אי אפשר
 דלא מנו ביה תקופותא, דכתיב והיו לאותות
 ולמועדים ולימים ושנים, זיל, ליקרו צדיקי

דְּאֶתְדִּבִּיאת סִיְהָרָא לְאֶתְקֶרְבָּא בְּבַעְלָהּ, אֶצְטְרִיד
לְמִיָּהֵב לְסִטְרָא אַחְרָא חוּלְקָא חֲדָא, בְּהֵחוּא זִינָא דִּילָהּ

ואמר הרעיא מהימנא שמצאתי כתוב בספרו של חנוך, שכמו שבראש חודש נטהרת המלכות
הנקראת לבנה בכדי שהיא תוכל להתקרב אל בעלה ז"א, ובזה צריך לתת חלק אחד לסט"א
משעיר ראש חודש שהוא אותו המין שלו ובזה לא יתאחזו בה החיצונים. **אִוְף הַכִּי**
נָמִי אֶצְטְרִיכַת לְאֶתְתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְּאֶתְדִּבִּיאת
לְאֶתְקֶרְבָּא בְּבַעְלָהּ, לְמִיָּהֵב חוּלְקָא חֲדָא לְסִטְרָא
אַחְרָא, בְּהֵחוּא זִינָא דִּילָהּ כך גם צריכה לתת האשה בשעה שהיא
נטהרת לבעלה מטומאת נידתה, חלק אחד לסט"א באותו המין השייך לו.

החלק של הס"א חלק של ציפורניה עם מעט משערות ראשה שנשרו

וּמֵאֵן אִיהוּ ומהו אותו החלק השייך לסט"א שצריכה האשה לתת לו. **הָהוּא**
חוּלְקָא טוּפְרָהָא בְּטַנוּפָּא דְּלֵהוּן. וְזַעִיר מִיֵּיִשׁ

דְּשַׁעְרָא אלא הוא אותו חלק של ציפורניה עם הלכלוך שבהם יחד עם מעט מה שנשר
מראשי שערותיה בעת סירוקם, **בְּגִין דְּבַעִי לְאַסְרָקָא רִישָׁא** מאחר שאז
היא צריכה לסרוק את שערות ראשה, **וְלְאַכְרָכָא לֹזֶן דָּא בְּדָא, וְלֹא**
יִזִּיל אֲבַתְרָה הָהוּא סִטְרָא בִּישָׁא, לְאַבְאָשָׁא לָהּ,
וְאַתְפָּרֵשׁ מִנָּה בְּכָל סִטְרִין ואלו השערות שנשרו בעת הסריקה היא צריכה
לכורכם זה בזה עם הציפורנים שהיא קצצה, ועי"כ לא ילך אחריה הסט"א להרע לה, ובזה
הוא יהיה נפרד ממנה מכל הצדדים. **וּמָה תַּעֲבִיד, מִהָהוּא שַׁעְרָא**